

१ इन्द्रस्तुषा वसुकपली ऋषिका, २, ६, ८, १०, १२ इन्द्र ऋषिः, ३, ४, ५, ७, ९, ११ ऐन्द्रो वसुक ऋषिः।

२, ६, ८, १०, १२ ऐन्द्रो वसुक्रो देवता, १, ३, ४, ५, ७, ९, ११ इन्द्रो देवता। त्रिष्टुप्

विश्वो ह्य॑श्न्यो अ॒रिरा॑जगाम॒ ममेद॑ह॒ श्वशुरो॑ ना जगाम।

ज॒क्षीया॑द्धाना॒ उत॑ सोमं॑ पपीयात्स्वा॒शितः॑ पुन॒रस्तं॑ जगायात्॥ १०.०२८.०१

विश्वः- सर्वः। अन्यः- इन्द्रव्यतिरिक्तः। अरिः- शत्रुगणो वृत्रगण इन्द्राय मया प्रकल्पितस्य हव्यस्य ग्रहणाय। आजगाम। अह- अहह। मम- मे। श्वशुरः- पूज्यः। शु आशु अश्यते व्याप्यत इति श्वशुरः। आशु व्याप्तव्य इति शब्दकल्पद्रुमे। न आजगाम। इन्द्र आगमिष्यति चेत्। धानाः- भृष्टयवोपलक्षितहव्यम्। जक्षीयात्- भक्षयेत्। उत- अपि च। सोमम्- रसम्। पपीयात्- अनुभवेत्। स्वाशितः- सम्यगनुभूय। पुनः- भूयः। अस्तम्- स्वसदनम्। जगायात्- गच्छेत्॥१॥

स रोरु॑वद्वृषभस्तिग्मशृ॒ङ्गो वर्ष॑न्तस्थौ॒ वरि॑मन्ना पृथि॒व्याः।

विश्वे॑ष्वेन॒ वृज॑नेषु॒ पामि॑ यो मे॒ कुक्षी॑ सुतसोमः॒ पृणा॑ति॥ १०.०२८.०२

सः- असौ। वृषभः- वर्षकः। तीक्ष्णशृङ्गः- तीक्ष्णरश्मिरिन्द्रः। रोरुवत्- जगर्ज। पृथिव्याः- भूम्याः। वर्षन्- उन्नते। वरिमन्- श्रेष्ठे प्रदेशे यज्ञ इत्यर्थः। तस्थौ- स्थितोऽभवत्। यः। मे- मम। कुक्षी- कुक्ष्युपलक्षितहृदयम्। सुतसोमः- रसनिष्पादकः सन्। पृणाति- पूरयति। एनम्- तम्। विश्वेषु- सर्वेषु। वृजनेषु- दुःखेषु। पामि- रक्षामि॥२॥

अद्रि॑णा ते म॒न्दिन॑ इन्द्र॒ तूयान्सु॑न्वन्ति॒ सोमान्पि॑ब॒सि त्वमे॑षाम्।

पच॑न्ति ते वृष॒भाँ अ॒त्सि॒ तेषाँ॑ पृ॒क्षेण॑ यन्म॒घव॑न्हूय॒मानः॑ ॥ १०.०२८.०३

इन्द्र- ईशनाधिदेवत। ते- अमी उपासकाः। अद्रिणा- ग्रावोपलक्षितस्थैर्येण जडेन वा। मन्दिनः- तृप्तिकरान्। तूयान्- वेगयुक्तान्। सोमान्- रसान्। सुन्वन्ति- निष्पादयन्ति। एषाम्- एतेषामुपासकानाम्। सोमान्- रसान्। त्वम्। पिबसि- अनुभवसि। यत्- यदा। ते- उपासकाः।

वृषभान्- वर्षकान् सेचकान् रसान् । पचन्ति- पक्वं कुर्वन्ति । पृक्षेण- भवत्संपर्कानुभवेन । पृची
संपर्के । मघवन्- संपद्वन् । हूयमानः- आहूतः । तदा । तेषाम्- तान् । अत्सि- अनुभवसि ॥३॥

इदं सु मे जरितरा चिकिद्धि प्रतीपं शापं नद्यो वहन्ति ।

लोपाशः सिंहं प्रत्यञ्चमत्साः क्रोष्टा वराहं निरतक्त कक्षात् ॥ १०.०२८.०४

जरितः- शत्रूणां जरयितरिन्द्र । प्रतीपम्- प्रतिकूलम् । शापम्- उदकम् । नद्यः । वहन्ति । लोपाशः-
तृणात्ता मृगः । प्रत्यञ्चं - आत्मानं प्रतिगच्छन्तम् । सिंहम् । अत्साः- अत्सारीत् । क्रोष्टा- शृगालः ।
वराहम्- सूकरम् । कक्षात्- गह्वरादेशात् । निरतक्त- निर्गमयति । इदम्- एतत् सर्वम् । मे- मम
त्वदनुग्रहादुद्भूतः प्रभाव इति । चिकिद्धि- जानीहि ॥४॥

कथा त एतदहमा चिकेतं गृत्सस्य पाकस्तवसौ मनीषाम् ।

त्वं नो विद्वान् ऋतुथा वि वोचो यमर्धं ते मघवन्क्षेम्या धूः ॥ १०.०२८.०५

गृत्सस्य- विदुषः । तवसः- प्रवृद्धस्य । ते- तव । मनीषाम्- मेधाम् । एतत्- ईदृशं प्रभावम् । पाकः-
पक्तव्यबुद्धिः सन् । कथा- कथम् । अहम् । आ चिकेतम्- जानामि । त्वम् । नः- अस्मभ्यम् ।
विद्वान्- ज्ञानी सन् । ऋतुथा- काले काले । वि वोचः- धर्मानुपदिशसि । मघवन्- संपद्वन् । ते-
तव । यमर्धं- यमंशमस्मभ्यं प्रयच्छसि । क्षेम्या- तद्विषया बुद्धिः क्षेमकरी । धूः-
अस्माभिर्धार्या ॥५॥

एवा हि मां तवसं वर्धयन्ति दिवश्चिन्मे बृहत उत्तरा धूः ।

पुरु सहस्रा नि शिशामि साकमशत्रुं हि मा जनिता जजान ॥ १०.०२८.०६

एव- इत्थम् । हि- खलु । तवसम्- प्रवृद्धम् । माम् । वर्धयन्ति । मे- मम । बृहतः- महतः । दिवः-
स्वर्गात् । चित्- एव । धूः- धारणा । उत्तरा- उत्तमा आगता । साकम्- युगपदेव । पुरु सहस्रा-
प्रभूतम् । नि शिशामि- तनूकरोमि । जनिता- हिरण्यगर्भो महत्तत्त्वाधिदेवता । मा- माम् । अशत्रुम्-
याथार्थ्येन शत्रुरहितम् । जजान- ससर्ज । याथार्थ्येन शत्रुरहित इन्द्रो व्यवहाराय अधर्मनाशनाय
शत्रून्नाशयतीति भावः ॥६॥

ए॒वा हि मां त॒वसँ ज॒ङ्गुरु॒ग्रं कर्म॑न्कर्म॑न्वृष॑णमिन्द्र दे॒वाः ।

व॒धीँ वृ॒त्रं वज्रे॑ण म॒न्दसा॒नोऽप॑ व्र॒जं म॒हिना॑ दा॒शुषे॑ वम् ॥ १०.०२८.०७

इन्द्र- परमेश्वर । एव- इत्थम् । तवसम्- प्रवृद्धम् । उग्रम्- वीरम् । वृषणम्- वर्षकमिति । माम् । कर्मन्कर्मन्- प्रतिकर्म । जङ्गुः- त्वत्प्रसादात् जानन्ति । मन्दसानः- हृष्टः सन् । वज्रेण । वृत्रम्- आवरणम् । वधीम्- हतवानहम् । महिना- महात्मा सन् । दाशुषे- दात्रे । व्रजम्- चिद्रश्मिसमूहम् । अपावम्- अपवृणोमि ॥७॥

दे॒वासँ आय॑न्पर॒शूँर॑बिभ्र॑न्वना॒ वृश्च॑न्तो॒ अभि॑ वि॒द्धिरा॑यन् ।

नि सु॒द्र॑श् दध॑तो॒ वक्ष॑णासु॒ यत्रा॑ कृ॒पीट॑मनु॒ तद्द॑हन्ति ॥ १०.०२८.०८

देवासः- मरुतः वायवः प्राणविशेषा इत्याध्यात्मिके । आयन्- आगच्छन्ति । परशून्- आयुधानि । अबिभ्रन्- धारयन्ति । वना- अरण्यानि भौमभोगान् । वृश्चन्तः- ध्वंसन्तः । अभि- अभितः । विद्धिभः- उपासकैर्यज्ञसाधकैः । आयन्- आगच्छन्ति । सुद्रवम्- शोभनद्रवमुदकम् । वक्षणासु- नदीषु । दधतः- धृतवन्तः । प्राणविशेषा मूलशक्तिधारा धारयन्ति । यत्र । कृपीटम्- उदकम् । जीवोदकमित्याध्यात्मिके । अनु- अभिलक्ष्य । तत्- मेघसङ्घम् । जडम् । दहन्ति- शोषयन्ति तिरस्कुर्वन्तीति भावः ॥८॥

श॒शः क्षु॒रं प्र॒त्यञ्च॑ जगा॒राद्रि॑ लो॒गेन॒ व्य॑भेदमा॒रात् ।

बृ॒हन्तँ चि॒द्वह॑ते र॒न्धया॑नि व॒यद्व॑त्सो वृष॑भं शू॒शुवा॑नः ॥ १०.०२८.०९

प्रत्यञ्चम्- प्रत्यागच्छन्तम् । क्षुरम्- तीक्ष्णं सिंहम् । शशः । जगार- गृह्णाति । आरात्- सर्वतः । अद्रिम्- पर्वतम् । लोगेन- अल्पलोष्टेन । व्यभेदम्- भवत्प्रसादात् भिनद्धि । बृहन्तम्- महद्वलयुक्तमपि । द्वहते- अल्पबलाय । रन्धयानि- वशं गमयानि । वत्सः- अल्पोपि । वृषभम्- बृहन्तम् । शूशुवानः- प्रवृद्धः सन् । वयत्- युद्धाय गच्छति ॥९॥

सु॒पर्ण॑ इ॒त्था न॒खमा॑ सि॒षाया॑र्वरुद्धः प॒रिप॑दं न सि॒ंहः ।

नि॒रुद्ध॑श्चि॒न्महि॑षस्त॒र्ष्यावा॑न्गो॒धा तस्मा॑ अ॒यथ॑ कर्ष॑देतत् ॥ १०.०२८.१०

अवरुद्धः- बद्धः । सिंहः । परिपदं न- क्रमन् यथोद्यतो भवति । इत्था- तथा । सुपर्णः- पक्षी । नखम्- स्वकीयनखम् । आ सिषाय- सोमाहरणाय आबबन्ध । पक्षी मुमुक्षाप्रतीकः । मुमुक्षा अध्यात्मरसाहरणाय सज्जोऽभवदिति भावः । महिषः- महात्मा उपासकः । निरुद्धः- आवरणगतः । तर्ष्यावान्- अध्यात्मरसतृष्णायुक्तो बभूव । तस्मै । गोधा- चिद्रश्मिधारकः सुपर्णो मुमुक्षाप्रतीकः । अयथम्- अयत्नेन लीलयेति भावः । एतत्- अध्यात्मरसं सोमम् । कर्षत्- जीवाभिमुखं प्रवाहयितुं कर्षति ॥१०॥

तेभ्यो गोधा अयथं कर्षदेतद्ये ब्रह्मणः प्रतिपीयन्त्यन्नैः ।

सिम उक्ष्णोऽवसृष्टाँ अदन्ति स्वयं बलानि तन्वः शृणानाः ॥ १०.०२८.११

ये । ब्रह्मणः- श्रौतस्य । अन्नैः- हव्यैः पुष्टाः सन्तः । प्रतिपीयन्ति- वृत्राणि हिंसन्ति । तेभ्यः- तेभ्यो मरुद्गणेभ्यः प्राणविशेषेभ्यः । गोधाः- चिद्रश्मिधारकः सुपर्णो मुमुक्षाप्रतीकः । एतत्- अमृतं रसम् । अयथम्- अनायासेन । कर्षत्- आकर्षति । स्वयम्- स्वतः । बलानि- वृत्रबलानि । तन्वः- वृत्ररूपाणि । शृणानाः- बाधमानः । सिमः- उत्कृष्टान् । उक्ष्णः- वर्षकान् । अवसृष्टान्- सृजतः सोमान् रसान् । अदन्ति- अनुभवन्ति ॥११॥

एते शमीभिः सुशमी अभूवन्ते हिन्विरे तन्वः सोम उक्थैः ।

नृवद्वदद्भुप नो माहि वाजान्दिवि श्रवो दधिषे नाम वीरः ॥ १०.०२८.१२

ये । तन्वः- रूपाणि । सोमे- रसे । उक्थैः- मन्त्रैः । हिन्विरे- वर्धयन्ति । एते- ते मरुतः प्राणविशेषाः । शमीभिः- शोभनकर्मभिः । सुशमी- शोभनकर्माणः । अभूवन्- अभवन् । नृवत्- मनुष्यवद्वक्तृतया । वदन्- ब्रुवन् । नः- अस्मान् । उप माहि- उपगम्य । वाजान्- संपदः प्रयच्छ । वीरः- वीर्यवान् सन् । हे इन्द्र । दिवि- अस्मच्चित्ताकाशे । श्रवः नाम- श्रुतिम् । दधिषे- धारयसि ॥१२॥